Minden hatalom a dolgozó népé!

A tudományos munka szabadsága

A felszabadulás előtt elméleti intézetben dolgozni, tudományos munkát végezni azt jelentette, hogy a fiatal kutató évekre, esetleg egész életében a szegénységet és nélkülözést választja osztályrészül. Felszabadulásunk után, mint társadalmunk, életünk minden más területén, itt is jelentős változás következett be.

Alkotmányunk 53. paragrafusa megállapítja „a Magyar Népköztársaság hathatósan támogatja a dolgozó nép ügyét szolgáló tudományos munkát".

Aki ma kísérletezni akar, tudományos munkát akar végezni kormányunktól a legmesszebbmenő támogatást kapja. Tudományos életünk kiváló dolgozóit ma a legnagyobb megbecsülés veszi körül. Az akadémiai kutató intézetekben zavartalanul élhetnek tudományos munkájuknak, nem gátolják őket anyagi gondok. Egyetemeinken a tanszemélyzet kutató munkáját az akadémia messzemenően támogatja, s az eredményes munkát ezer, háromezer forint prémiummal, ösztöndíjakkal jutalmazza. Nem egy kiváló tudós részesül évenkint a legmagasabb kitüntetésben, a Kossuth-díjban.

Kormányunk messzemenően gondoskodik a fiatal kutatók továbbfejlődéséről is. Három éven keresztül neves professzorok vezetése alatt fejlesztik tovább tudásukat.

Alkotmányunknak a tudományos munkára vonatkozó megállapításai, tehát valóban az elért eredményeket fejezik ki. Biztosíték számunkra, hogy a kutatómunka az elkövetkező időkben még fokozottabb támogatásban részesül.

Dr. Alföldi Lajos,
Orvosegyetem Mikrobiológia Intézet

Fiatalkori vágyam valósult meg

A magam életéből kiindulva szeretném megmutatni, hogy alkotmányunk paragrafusai menynyire élők, s mennyire az elért eredményeket rögzítik.

Szegény családból származom, özvegy édesanyám keresetéből gondolni sem lehetett arra a multban, hogy magasabb iskolát végezzek. Az elemi iskola padjaiból kinőve szükség volt arra, hogy én is pénzt keressek, hiszen még két fiatalabb testvérem volt, akiknek felnevelése igen nagy gondot okozott édesanyámnak. Igy bármennyire is szerettem volna, nem tanulhattam tovább. A felszabadulás azonban gyökeres változást hozott az én életemben is. Alkotmányunk biztosítja a tanuláshoz való jogot. Az iskolák, egyetemek, szélesre tárták kapuikat és várták azokat a dolgozókat, akik előtt a multban be voltak zárva az iskolák, az egyetemek. Igy valósulhatott meg az én fiatalkori vágyam is. Most végeztem el a Gépipari Technikumot és készülök arra, hogy a Műszaki Egyetemen tovább folytassam tanulmányaimat. Nagyon boldog vagyok és tudásomat felhasználva azon leszek, hogy segítsem üzememet és dolgozótársaimat a jobb teljesítmények elérésében.

Üzemünkben is rajtam kívül még sok munkatársam jár Gépipari Technikumba, élnek alkotmányunk adta jogaikkal, tanulnak, hogy művelt tagjaivá váljanak társadalmunknak.

Pántya József,
a Szegedi Kéziszerszámgyár dolgozója

Levél a siófoki üdülésről

Magyarország egyik legszebb fürdőhelyén, Siófokon nyaraltam két hétig családommal együtt. A felszabadulás előtt még álomnak is túl szép lett volna arra gondolni, hogy gyári dolgozók létünkre ilyen csodaszép helyen pihenhessünk. Én, aki a régi tőkés világ minden nyomorúságát átéltem, nem tudok eléggé hálás lenni népi demokráciánknak, mely minden dolgozó számára egyforma jogot biztosít a munkában, szórakozásban, pihenésben is. Boldogan néztem el kisfiamat, aki reggeltől napestig lubickolt a kékvizű Balatonban. Ők már népi demokráciánk gyermekei, biztosítva van számukra a boldog, nyugodt élet.

Balatoni üdülésünk alkalmával bejártuk Balaton legszebb tájait, Badacsonyt, Tihanyt, Balatonföldvárt és ezrével találkoztunk hozzánk hasonló boldog, vidám dolgozókkal, akik gondtalanul töltötték fizetéses szabadságukat a gyönyörű üdülőhelyeken, hogy új erőt gyüjtsenek további munkájukhoz.

Ezeket látva én és társaim arra gondoltunk, hogy mindezt az alkotmányunk biztosítja számunkra és ezért készültünk olyan lelkesen, igyekezve még jobb munkát végezni augusztus 20. méltó köszöntésére.

Czakó János,
Szegedi Kenderfonógyár dolgozója

A Dózsa tszcs-ben szorgalmas munkával bizonyítják be a csoport nőtagjai, hogy méltók az alkotmánybiztosította egyenjogúságra

A Dózsa termelőcsoportban szorgalmasan halad a munka. A tagság a cséplés befejezése után a növényápolás és a kertészeti munkák végzésével harcol a terméshozam, a tszcs jövedelmének növeléséért.

A munkák jelentős részét nők végzik a csoportban. A Dózsa tszcs-ben több a nő, mint a férfi.

A nők derekasan megállják helyüket. Ott voltak az év elején a növényápolásnál, a kertészetben, később pedig az aratásnál is. Most is ott vannak a földeken, és fáradságot nem ismerve végzik munkájukat. Látják szorgalmuk értelmét, hiszen, nem úgy van már, mint a multban. A Horthy-rendszer alatt a nőknek nem volt becsületük a munkában. A tőkésnek, a földbirtokosnak csak fele annyit ért a női, mint a férfi munkaerő. Hiába dolgoztak, hiába szorgoskodtak és termeltek sokszor többet, mint a férfiak.

A felszabadulás után gyökeresen megváltozott a helyzet. A férfiakkal egyenlő jogot kaptak a nők. Az alkotmány biztosította jogok ma már az élet minden területén érvényesülnek és gyakorlatban is megvalósulnak.

A Dózsa termelőcsoportban dolgozó nők is ugyanolyan jövedelemelosztásban részesülnek, mint a férfiak. Többen vezető munkakört töltenek be. Retkes Józsefné, Kócsó Lajosné és Papp Illésné például munkacsapatvezető a csoportban. Mindhárman jól irányítják munkacsapataikat és elért eredményeikkel bizonyítják be, hogy méltók alkotmánybiztosította jogaikhoz. Kertész Ferencné intézőbizottsági tag és a vezetőség férfi tagjaival vállvetve harcol a csoport felemelkedéséért.

Papp Illésné elvtársnő munkacsapatvezető és a csoport párttitkára. Kiváló munkát végez, s a termelésben is felveszi a versenyt a férfiakkal. Július végéig 290 munkaegységet teljesített. Becsülettel végzi a párttitkári teendőit is. A személyes példamutatáson túl állandó felvilágosító munkával neveli a csoport tagságát keményebb helytállásra, a békéért folyó harcra.

Levelezőink írják

Teljesítettük, amit alkotmányunk tiszteletére vállaltunk

A MÁV TÁVIRDA Szerelés, Berendezés Biztosító Vezetőségéhez tartozó dolgozók is jó eredményeket értek el alkotmányunk ünnepének tiszteletére. A műhelyben dolgozók és a vonalszerelő csoport dolgozói vállalták, hogy túlteljesítik tervüket. Szavukat valóra váltva, globálisan 114 százalékra teljesítették tervüket. Az Alkotmány-műszakban különösen kitűnt Csókási és Kőhegyi elvtársak, 300—300 százalékos teljesítésükkel. Szuha Imre 142, Presits Antal lakatos pedig 322 százalékot ért el.

Az ifi-brigád tagjai nagyszerű lendülettel a VIT és az alkotmány tiszteletére felajánlásukat átlagban 135 százalékra teljesítették, de volt a műszakban — például Bozóki László, Ráczi Szabolcs, Lakó Károly, — akik 200 százalékra teljesítették normájukat.

Ráczi Gyula

A „FELSZABADULÁS" ASZTALOS KSZ dolgozói alkotmányunk ünnepére vállalt kötelezettségük valóraváltásának érdekében mindent megtettek. Sikerrel is zárták ezt a versenyszakaszt. Ujító- és ötletnapot is tartottunk. A beadott javaslatok gyakorlati bevezetésével is magasabbra tudtuk növelni a termelést. A Béke-brigád Bozóki elvtárs vezetésével 142 százalékot ért el. Az úgynevezett vasalást 25 perc helyett egy munkadarabnál 15 percre csökkentették. Kélity Emil faesztergályos is 162 százalékra fokozta termelését. Ügyesen és pontosan végzi munkáját, ezáltal emelkedik állandóan a termelése.

A Béke-brigád tagjainak példáját követik szövetkezetünkben a többi brigádok is. Eddig valamennyien jóval 100 százalékon felül teljesítették vállalásaikat. Békevédelmi szerződést kötöttek, amelyben megfogadták, hogy minden elkészített munkadarab kifogástalan minőségű lesz augusztus 20. után is.

Indre Gábor

Egyetemi hallgató cséplési ellenőr levele

Örömmel számolok be az elvtársaknak, úgy gondolom nemcsak a magam, hanem mindazok nevében, akik cséplési ellenőrök voltak a nyár folyamán, hogy nagyon hasznosan töltöttük el a szünidőt, szépen kerestünk, megedződve, gyakorlati tapasztalatokban gazdagodva lépünk az egyetem falai közé az új tanév kezdetén.

Hat héttel ezelőtt kerültem Balástya község területére, hogy résztvegyek a mezőgazdaság egyik legnehezebb, s egyben legfontosabb munkájában, a cséplésben. A cséplőgépeknél leginkább középiskolai tanulók és egyetemi hallgatók végzik az ellenőri teendőket, amely több szempontból jó eredményre vezetett. A gépmunkások és dolgozó parasztságunk még jobban megismerték szocializmust építő népünk jövendő értelmiségét, s rajtuk keresztül pártunk és kormányunk iskolai oktató szellemét, amely arra nevel bennünket, hogy néphez hű értelmiségi emberek legyünk.

Mi, diákok is sokat tanultunk és tapasztaltunk. Ugy érzem megerősödött bennünk az az egyszerű, közvetlen és harcos munkás jellemvonás, amely segített elbánni azokkal, akik meg akarják rövidíteni a dolgozókat. Ilyen volt Kondász Antal, aki silány kosztot adott és szemetes gabonát vitt a munkásoknak.

Nagy Imre elvtárs beszéde után jónéhányan, még tszcs-tagok is, különösen akik nem szeretnek dolgozni, elkezdték híresztelni, hogy a tszcs őszre felbomlik. Kétségtelen, hogy nehézséget okoz, hogy annakidején a Tanács 7 km távolságban tagosított egy-egy darab földet, meg kevesen vannak, de nekem az a meggyőződésem, azok után, hogy több elvtárssal beszélgettem, hogy a termelőszövetkezet megmarad és a felmerülő problémákat megoldva jövőre megerősödik.

Feladataink mellett nagy örömet jelentett számunkra, hogy résztvehettünk a szép gabonatermés, az új kenyérnekvaló betakarításában. Csépeltünk pl. Répás Illés középparasztnál, ahol 2 hold földön több mint 30 q búza termett, de nem volt ritka a 13—14 mázsa átlag sem.

Ilyen élményekkel, a munkás nyár után úgy térünk vissza az egyetemre, hogy még keményebb akarattal, kitartóbb szorgalommal kezdünk tanuláshoz, hogy méltóan felkészüljünk élethivatásunkra.

Szentmihályi Klára,
II. történelem szakos hallg.

Deszk délszláv dolgozói is boldogan ünneplik alkotmányunk születésnapját

Ma, augusztus 20-án

alkotmányunk születésnapját ünnepli az egész ország. Városok, falvak egyaránt ünneplőbe öltözködtek erre a napra.

1949. augusztus 20. óta van alkotmányunk, amely a kötelességek mellett a jogok gyakorlását is biztosítja számunkra. Fel kellett szabadulnunk, hogy dolgozó népünknek alkotmánya lehessen. Ünnep e nap minden becsületes ember számára.

Ezért ünnepelnek ma a deszki délszlávok is. Ünneplik alkotmányunk születésnapját. Mélyen és őszintén emlékeznek meg erről a napról, hiszen a mi alkotmányunk az ő alkotmányuk is. A bölcs sztálini nemzetiségi politika megvalósulását érzik napjaik minden órájában. Már napokkal ezelőtt a munka befejezése után készítették a feliratokat, a szalagokat és a virágokat, amelyekkel a mai napra feldíszítették házaikat.

Kilenc évvel ezelőtt

más világ járt Deszken is. A Horthy-rezsim elnyomó nemzetiségi politikája következtében a deszki délszlávok nem rendelkeztek jogokkal. Teljesen jogfosztottak voltak és saját anyanyelvüket sem használhatták szabadon. Ma viszont ha végigmegyünk Deszk utcáin, hallhatjuk, hogy itt is, ott is anyanyelvükön beszélgetnek a délszlávok. Kilenc évvel ezelőtt Jovicin Milica tanítónőt kővel dobálták meg, Plecán Vladimirt, meg a többieket a csendőrök hurcolták el, mert anyanyelvükön mertek beszélni. Ma a többi délszlávval együtt boldog, megelégedett emberek. Jovicin Milica anyanyelvén tanítja az apró délszláv emberkéket a betűvetésre, a számolás, az olvasás művészetére. Plecán Vladimir most készül szakéretségire.

Ma megelégedettek és szabadok a deszki délszlávok. Rusz Milosné elvtársnő örömmel beszél két apró gyermeke, — Boriszláv és Szvetozár sorsáról.

— Nem tudom, mi lesz még belőlük, de nem féltem a jövőjüket. A párt és ez a haza olyan szeretettel vesz körül bennünket, hogy ki sem tudom mondani. Boriszláv most ősszel, Szvetozár pedig majd jövőre megy délszláv nyelvű iskolába. Eddig óvodába jártak mind a ketten. Verset is tanultak.

Kicsit gondolkodik,

aztán mondja a versikét, amelyet kisebbik fiától tanult: „Zdrávo zima mila..."

De nemcsak Rusz Milosné elvtársnő érez így. Ezt érzi Deszken a több, mint hatvan délszláv család is. Csak emlék már az életükben az a sok szenvedés, amit átéltek az elmult rendszerben. Valamennyien felszabadultak és a magyarokkal együtt harcolnak a békéért. Gondtalanul élik napjaikat. Gyermekeik előtt is szélesre tárultak az érvényesülés kapui. Becán Radivoj Budapesten jár iskolába. Becán Milka Baltonyán tanít, Gyukin Szlávna a Pedagógiai Főiskolára jár és így tovább.

Hosszan lehetne írni és beszélni a deszki délszlávok megszépült életéről. A deszki délszlávok becsületesen dolgoznak, mert tudják, hogy azzal életszínvonaluk emelését segítik. Az ő munkájuk is jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a község teljesítette begyüjtési tervét és augusztus 20. előtt megkapta a szabadpiacot. Csobanov Radoja, ifj. Novkov Mladen, Adamov Szvetozár és a többiek már egész évre teljesítették beadásukat.

Este, amikor a délszlávok is abbahagyják a munkát, tanulni, szórakozni mennek. Az asszonyok az MNDSZ-be, a fiatalok pedig a DISZ-be. Népi kultúrájuk új virágzásnak indult. Kultúrtermükben esténként zenekaruk kíséretével táncolnak a fiatalok és színes népviseletükben, vidáman, fáradhatatlanul ropják a „Sziacsicsa"-t és a „bogovacs"-ot. A dal is felcsendül az énekkar tagjai ajkán és a lágy, szláv melódia akkordjai messze hallatszanak.

Ilyenkor boldogok,

igazán boldogok ezek az emberek és csengő dalaikban, amelyek „esténként odalopódznak az ablakod alá" az igazi felszabadult emberi érzések dala száll messze. A III. Magyar Békekongresszuson Rusz Milosné elvtársnő békeküldött a rádión keresztül ezt üzente Jugoszlávában élő asszonyoknak: „Nagyon, de nagyon szép a mi életünk itt Magyarországon... Tító bérencei, Bálint László és társai, amikor Borisz Versztovsek kezét megbilincselték, úgy éreztem, az én kezemre is bilincset akartak rakni. De én sem engedem! Nem engedem és harcolni fogok a magyar asszonyokkal együtt, a legdrágább kincseinkért, a gyermekeinkért és a békénkért.

Ujra Bács megye vezet a begyüjtési versenyben

A begyüjtési minisztérium versenyjelentése

Az augusztus 20-án este záruló versenyben az utolsó napon is igen élénk küzdelem várható, különösen az élen haladó megyék között, hogy melyikük nyeri el a miniszter tanács vándorzászlaját. A vándorzászlót és az ezzel járó pénzjutalmat augusztus 23-án, vasárnap adják át a győztes megyének.

A megyék begyüjtési békeversenyében a legutóbbi értékelés szerint a következő sorrend alakult ki:

1. Bács, 2. Somogy, 3. Fejér, 4. Szabolcs, 5. Pest, 6. Szolnok, 7. Békés, 8. Vas, 9. Hajdu, 10. Baranya, 11. Csongrád, 12. Heves, 13. Zala, 14. Győr, 15. Tolna, 16. Komárom, 17. Nógrád, 18. Veszprém, 19. Borsod.

Járások között 1. bajai, 2. mohácsi, 3. villányi.

Legjobb községek: 1. Bár (Baranya), 2. Villánykövesd (Baranya), 3. Székely (Szabolcs).

A legjobb tszcsk: 1. Ásotthalmi »Alkotmány«, 2. Balatonszárszói »Béke«, 3. Csanádi »Dózsa«.

A textilipari üzemek területi versenyéről

Területi verseny indult ez év első negyedében textilüzemeink között. Lelkesen és aktívan kapcsolódtak be ebbe a versenymozgalomba a szegedi textiles üzemek is. Azt a célt tűzték maguk elé, hogy szilárdabbá teszik az egymás közötti kooperációt és az eredmények alapján fokozzák a termelékenységet.

Nagy érdeklődés kísérte az első időszakban ezt a versenyt. A dolgozók munkafelajánlásokat tettek és azt becsülettel teljesítették is. A szakszervezeti bizottságok, a vállalatok vezetőségei minden előfeltételt biztosítottak a vállalások teljesítéséhez. Ez meg is látszott a termelés növekedésén.

Az üzemek az első negyedévben igen szép eredményt értek el a területi versenyben.

A második negyedévben már kevésbbé mutatkozott meg az a lelkesedés, amely az első időszakot jellemezte. Egyes üzemekben nem törődtek a területi versenymozgalom fejlődésével. Látszólag papiron megtették a vállalásaikat, azonban csak rideg statiszikai számokra alapozták a versenyt. Nem tudatosították a dolgozókkal a területi verseny jelentőségét.

A területi verseny kezdetekor minden textiles vállalat vezetősége fogadamat tett, hogy a versenyt minden tekintetben támogatja, amelybe bekapcsolják a dolgozók széles rétegeit és a vállalások teljesítéséhez megteremtik a feltételeket. Az üzemek vezetőségei azonban nem tartották be adott szavukat. Legjobban bizonyitja ezt az, hogy

a harmadik negyedévben egyetlen vállalat sem jelentette be részvételét a területi versenybe.

Textilipari üzemeink előtt most a kormányprogramm megvalósítása útján különösen nagy feladat áll. Lendüljön fel tehát a textilipari üzemek közötti verseny és egymást túlszárnyalva adjanak több és jobbminőségű szövetet, fonalat népgazdaságunknak.

Pesti Lajos,
Textil Szakszervezet Területi Bizottságának elnöke